

Livets mening

I denna lilla visa avses att avhandla de vanligaste filosofiska inriktningarna när det gäller meningen med livet.

Och det på mindre än en minut. Och som vanlig är svaret inte givet.

C, E7, Am, G, F, G7, C

Om livet har en mening så måste det va snus, eller något annat sånt där
Eller kanske gener, men det verkar ganska trist, eller odla blommor och bär
Kanske livets mening är någonting diffust som att bara råka finnas här
Eller gå på konsum och göra god affär, eller vara ständigt populär

Kanske livets mening är att samla på någonting, som man tror att man måste ha
Eller vackra kvinnor och musik och sång, det tycker jag i så fall verkar bra
Men tänk om livets mening inte är nåt kul, någonting som man bara ska
Då slopar jag nog frågan ännu ett tag, så svaret kommer nog en annan dag

Upp & Ner *eller* Livets bana

//G, D, C, G// G7, C, A7, D7, H7, A7, D, D7

När vindarna och vågorna har stillat sig till ro
Det har lugnat ned sig, det är bara som du tror
Snart börjar det att blåsa, och då är det storm
Och vinden piskar regnet, och döljer fyrens torn

Du fäller upp din kapuschong, och söker dig ett skydd
Och vänder dig från regnet som piskar mot din rygg
Så står du nu förvånad, för nyss så var det lugnt
nu kämpar du och strider, varje steg har blivit tungt

När det varit såsom mörkast, och natten varit svart
Så vandrar du mot gryningen som måste komma snart
Och då kommer ljuset åter, och du kan fyllas upp med hopp
Du börjar skåda framåt, och din blick kan titta upp

Ja, så är livets bana, det är upp och det är ner
Några står och gråter, andra går och ler
I alla fall i stunden, snart är det nog tvärt om
När det ena är på framsidan står det andra strax bakom

Ja, så är livets bana, intet är konstant

Men skulle det va bättre om allt var likadant?

Motion

Det är mycket man borde det är mycket man vill men jag har en ambition
Löftet är gett i ett svagt ögonblick, Att börja med motion
Jag ser slanka skinkor i trikå Och jag tänker nu som så
I morgon ska jag börja med motion, Men jag väntar nog till då

*Jag frågade dottern hur man gör för att komma igång
Styrkelyft sa hon minsann, det gör dig väldigt strong
Men varför gå iväg och lyfta skrot, När hela tomten är full
Så jag väntar nog lite till, mitt kära hjärtegull*

Det finns nåt de kallar för spinning, man sitter på någon hoj
Och komma ut och se sig om det kunde kanske vara skoj
Jag skådade den hemska maskinen, men den saknade faktiskt hjul
då kommer man ju ingen stans, då är jag hellre ful

*Jag har sett en del som kutar som om de jagar en buss
Det är de som tittar så konstigt när man frågar om de vill ha skjuts
verkar mysiko att springa långt, kanske flera mil
Det tycks mig mera effektivt, och lugnt att åka bil*

Jag har skådat något konstigt, jag höll mig på långt håll
När grabbar och vuxna karlar jagar en liten boll
Men vad man ska göra med den där, det har jag ej förstått
De slåss ju just om ingenting, ungefär som don Quijote

*Och husmodersgymnastiken som kallas för work out
jag var en gång på besök där, ett konstigt institut
De stirrade länge och fråga: vad är det som du vill
Så då blev det klart för mig, jag väntar lite till*

Så var det nån som sa till mig prova ett maratonlopp
man ska väl inte i förtid nöta ut sin vackra kropp
De säger det är så mysigt, och man får se hela stan
Och att det serveras mat där, men bara första dan

*Man kan ju följa kungars spår och åka vasalopp
jag har aldrig varit nån royalist, så därför blev det stopp
man ser dom tappra hasa fram på våran nederbörd
och försöker vara oberörd, när man blir överkörd*

Så nån gång ska jag prova, det hära med motion
Det verkar som om det blivit nån sorts religion

De säger att jag liknar en sparris eller sill
Så kanske är jag snart igång, men jag väntar lite till

Ut från staden

//E, FissM, H7// A, E, FissM,H7,E

Jag vill lämna stadens tull och gränser, jag vill lämna stadens hank och stör
Bort från folkvimmel och trängsel, långt från karetornas odör
Jag vill lämna enformigheten, och åka långt från stadens tristess
Komma bort från hela smeten, för på storstaden är jag väldigt less
Nej jag vill ut i skogen i det fria, där händer alltid något nytt
Slippa va någon stads kopia, slippa storstadens skrävel och skryt

Nej djupt i skogen vill jag vara, med närheten till lövträd och tall
Storstaden kan flyga och fara, i skogen slipper man en given mall
I bland kan man höra skogen ropa, "här finns ingen plats för stress och strid"
Där är man en del av alltihopa, och ändå sig själv som individ
Jag vill tillbaka till det synbart enkla, där kan man vara som man är
Långt från stadens räta vinklar, och varje kommersiell affär

Jag vill fara ut på landet, bland lador bland åkrar och bland äng
Säga adjö till sprätte-bandet, och komma ut i kreativ terräng
I varje människa tycks det bo en bonde, som kan bruka jord och mull
Det räddar oss från den onde, och vi odlar för det godas skull

Jag vill komma ut på öppna havet, och få en vidgad horisont
Vara en del av stora navet, slippa all instängdhet och sånt
Jag vill vandra kring i fjällen, med vidder och med fria perspektiv
Inget ser ut som andra ställen, som det gör i stadens bundna liv

Så långt från staden vill jag fara, så långt som man någonsin kan nå
Någonstans där man bara kan få vara, där man kan fatta och förstå
Nej, Bättre fly än illa fäkta, och lämna stadens konkurrens
// Och hellre ut till det äkta, där det finns mening och substans//

Skeppet

//C, E7, F, G, F, C// Am, E7, F, G,F, C

Jag ser skeppet stampa fram i dyningar höga
Det sviktar, det kränger där båten går fram
Dess läge, dess tillstånd registrerar mitt öga

Men rörelsen säger mig inget om dess hamn
Jag ser dess bana, dess väg och dess resa
Men målet och dess avsikt vet jag ingenting om

Jag ser gladan flyga över skogsklädda kullar
Och bildar emot skyn en kontrast
En siluett emot himlen som lyser klar
I bilden av den fågeln där är jag fast
Jag ser dess bana, dess väg och dess resa
Men målet och dess avsikt vet jag ingenting om

Jag ser människor springa fram och tillbaka
De stressar, de kränger för vad det är värt
De ser ut som om de har mycket att bevaka
Så står man handfallen när livet vänder tvärt
Jag ser deras bana, dess väg och dess resa
Men målet och deras avsikt vet jag ingenting om

Jag hör hur de grälar mitt i dispyten
Med så starka ord att hälften vore nog
Med åsikter så klara som fullmånens sken
Och klart och tydligt som en snårig skog
Jag hör deras ord, dess väg och dess resa
Men målet och dess avsikt vet jag ingenting om

Jag hör dig fråga om livet och om döden
Och om meningen med allt det här
Om vi kan styra våra egna små öden
Eller om vi är fast här där vi är
Jag ser livets bana, dess väg och dess resa
Men målet och dess avsikt vet jag ingenting om

Jag ser skeppet stampa fram i dyningar höga
Det sviktar, det kränger där båten går fram
Dess läge, dess tillstånd registrerar mitt öga
Men rörelsen säger mig inget om dess hamn

Festen

Den här sången borde verkligen inte finnas. Idén bakom är stulen och så är det ju otrevligt att driva med norrlänningar.

Eller är det stockholmarn visan driver med?

Efter många år i Stockholm men med ett klokt beslut
Så blev det ut på landet, ja långt i spenaten ut
Jag flyttade till norrland, i norrland jag nu bor
ödsligt med koftor och några stackars kor
Här är mörkt och kallt, och ensam är man jämt, ska man ha nåt kul får man dra ett eget skämt

Efter något år i stugan det knacka på min dörr
det var min närmsta granne som jag knappast har sett förr
jag bjöd in han på kaffe och vi skvallrade som bäst
och han frågade om jag ville komma på en fest
Då tackade jag ja, för i fester är jag gla, det är knappast sånt som händer varje dag

Han drack upp sitt kaffe och när han skulle till att gå
han stod vid ytterdörren och sade sisom så
”det är bäst jag talar om hurdant det kan gå till
här i norrland, så du kan bestämma om du vill”
Och då tänkte jag, en fest det blir nog bra, när man nu har lappsjukan nästan varje dag

Han tittade finurligt och sa "det blir nog en hel del sprit"
men jag svarade helt ärligt att jag är inte heller särskilt vit
han mumlade nåt om öl och hemkört och det där
och så tänkte jag att det är väl så det går till här
Och Jag har ju tackat ja, för i fester är jag gla, det är knappast sånt som händer varje dag

Så log han smått genant och sa ”det blir nog en del bråk
En del slagsmål en del råkurr det är inget att göra nåt åt”
Jag sade som det var att jag är ganska van
För i den stora stan är man van att spela fan
Och då tänkte jag, vilken chans att ta, så man får se nåt annat än renar någon dag

Han stod där med sin keps och sa ”du är väl inte blyg
För det blir nog en hel del sex och knappast nåt i smyg”
Jag sa jag är hård som ett stål, det är mycket som jag tål
Jag är härdad från storstadens metropol
Och Jag har ju tackat ja, för i fester är jag gla, det är knappast sånt som händer varje dag

Men så blev jag lite tveksam, min undran blev nu stor
Hur man på fest ska vara klädd när man i norrland nu bor
Han tänkte länge innan han om denna klädsel sa
det är inte så noga för det blir ju bara du och jag.

Inte så kul

När det lagom slutat blåsa när man just satt segel
När man upptäcker att den fulaste av tavlor var en spegel
När man tappat glasögonen och råkat slänga sin juvel
När man upptäcker att man själv är någon annans klientel
När man skaffat en byggsats men det saknas någon liten del
När man åker på en örfil för att repliken var helt fel

Det är inte så kul, Det är inte så kul, Det är inte så kul och så
Men man hoppas man står ut ändå

När expertens expert är den ende som inte kan
När man stressade som besatt men ändå inte hann
När man försöker spela sig rik men hela insatsen försvann
När man försökte spela hjälte men fick höra man var tyrann
När det visade sig att sanningen var lögn och lögnen var sann
När man upptäcker hur lite man i själva verket kan

Det är inte så kul, Det är inte så kul, Det är inte så kul och så
Men man hoppas man står ut ändå

När man försöker leka ung men betraktas som forna tiders relik
När man blir ertappad vid fula hyllan i en videobutik
När man trodde att man var någon men inser att man bara är statistik

När man gör nått gott, väntar på beröm men bara får kritik
När man efter den dyra restaurangen vaknar med kolik
När alla andras är adekvata men inte ens egen logik

Det är inte så kul, Det är inte så kul, Det är inte så kul och så
Men man hoppas man står ut ändå

När de säger att man för att utvecklas först måste ha en kris
När man längtar efter något nytt i livet men allt tycks gå i repris
När man trodde man skulle till Mallorca men hamnar i Paris
När man hävdar något bestämt men den andre har bevis
När det inte räcker med ungefär för det fodrar ett precis
När man just farit på semester men glömt stänga av sin spis

Det är inte så kul, Det är inte så kul, Det är inte så kul och så
Men man hoppas man står ut ändå

När enda skälet att man är frisk för man ännu inte fått sin diagnos
När man trodde det var en havsörn man såg men det nog var en mås

När man inte längre kan skilja mellan normaltillstånd och narkos
Om historien är det bästa av sätt att göra en framtidsprognos
När man trodde det handlade om en evighet men hon kvittrar adios
När det som dånar högst i trappuppgången är ens eget flås

Det är inte så kul, Det är inte så kul, Det är inte så kul och så

Men man hoppas man står ut ändå

Från Grabb till Gubbe

Vin och kvinnor blir ju ofta bättre med åren. Men hur är det med oss män?
Melodin är lånad från den kanske främste visartisten i landet: Bo Lundgren

//D, A, Em, D,G, A// A7, D, E, A7, D

Förut var du ung och arg, kämpa som en hungrig varg
Nu låter du mest väldigt irriterad
Då gilla du allt fräscht och nytt, men det är tider som flytt
Kanske är du bara indignerad
Och tiden går och pulsen slår, och allting utom du tycks ha förändrats

*Då kände du dig kompetent, nu är du mera impotent
och undrar vad som är på väg att hända (D,D,G,D,G,D,A7)*
och någon liten bagatell, målvakten som får en smäll
det är sådant som får dig att numera tända
Och tiden går och pulsen slår, och allting utom du tycks ha förändrats

Då svira du till syrsorna, nu somnar du av klyschorna
och drömmer dig i minnena tillbaka
till en annan tid och plats, kanske med ett utedass
allt mindre blir du villig att försaka
Men tiden går och pulsen slår, och allting utom du tycks ha förändrats

*Förut var du ung och fri, drömde hur det skulle bli
Nu är slipsen alltmera som en snara (D,D,G,D,G,D,A7)*
Och drömmarna har tagit slut, ändå kan du längta ut
Långt borta där du bara kan få vara
Och tiden går och pulsen slår, och allting utom du tycks ha förändrats

Förut var du ung och het, utan någon hemlighet
med djur och alla människor solidarisk
Nu har du aktiekapital, kanske liten filial
Och gillar den som är solid och arisk
Och tiden går och pulsen slår, och allting utom du tycks ha förändrats

*Nu har du blivit ganska rik, på pengar prylar och panik
Allting som gör livet värt att leva (D,D,G,D,G,D,A7)*
Men ändå står du ännu där, och längtar efter att bli kär
försöker se någon mening med det hela
Och tiden går och pulsen slår, och allting utom du tycks ha förändrats

Då var du ung och glad och käck, nu har du blivit ganska knäckt
Och nöts av alltför långa sammanträden
Inte ens den bästa aktien, kan stoppa han med lien än
Snart släpar han dig bort på svarta släden
Och tiden går och pulsen slår, // och inget utom du har förändrats //

Ronjas sång

*I filmen Ronja Rövardotter säger hon till Birk att han ska hålla sig på en replängds håll.
Det är inspirationen till denna visa. Men även på riktigt....*

Det är inte lätt att veta vad man vill
så håll dig på en replängds håll
Men kanske vill jag ha dig här intill
Men håll dig på en replängds håll
Och är det nåt jag vet, så är det tveksamhet
Och skillnad mellan kan och vill och bör
Men tanken läcker in och den stör
Så håll dig på en replängds håll

Det är inte lätt att veta vad man vill
så håll dig på en armlängds håll
Men ändå vill jag ha dig här intill
Men håll dig på en armlängds håll
Och är det nåt jag vet, så minskad tveksamhet
Men likhet mellan kan och vill och bör
Men tanken läcker in och den stör
Så håll dig på en armlängds håll

Ibland så kan man veta vad man vill
Jag vill ha dig här hos mig
Jag vet att jag vill ha dig här intill
Och få vara nära dig
Och det är nåt jag vet, utan tveksamhet
Och det är nåt jag kan och vill och bör
Tanken är nu sann och har fått gehör
Jag vill vara nära dig

Det mesta är lika

Himlen börjar på jorden precis där marken tar slut
Det kan ju va svårt att se för det är knappast så det ser ut
Molnen är sjöar i luften som svävar i dagens vind
men inför det uppenbara är det lättast att bli blind

Det mesta som syns, det mesta vi ser är bara villospår
men det knakar i asfalten när du är ute och går
fast man vräker sig i intryck men med känslorna på burk
och kanske är det som ljusast när det ser ut att vara mörkt

Am Em F G7 C
// Något blir sämre, något blir bättre men det mesta är likadant//

Men hellre ångra det man gjorde än det man aldrig våga
Och en undran kan bara stillas med en enkel fråga
Fast tabbarna och tavlorna med åren blir med åren många
Det är det som gör att nätterna, nätterna blir långa

Och stjärnorna där uppe, de som lyser kalla
Och namnen blir inte sanna, även om vi döper alla
De är knappast till för oss, även om det är vad vi vill tro
Allt vi kan göra här nere är att låta tiden bero

// Något är gammalt, något är nytt, men det mesta är likadant //

Så månen är ovanför oss, eller vi som är nedanför ?
Och månen tycks strunta fullständigt i vad vi gör
Reflekterar ljuset sedan länge sen, som en spegelbild från förr
Men ger oss ingen aning om vad vi ska eller bör

Och norrskenet flammar som en gåta ifrån nord
Lyser upp en liten bit av det vi kallar vår jord
Men det mesta av allt går inte ens att beskriva i ord
Och vår vandring likt Ahasve´rus som en aldrig sinande flod

// Något går framåt, något går bakåt, men det mesta är likadant //

Och galaxerna hägrar inför vår fantasi
Vi söker efter annat liv, och om tanken kan bli fri
Men jag nöjer mig att sitta i en stjärnklar natt
Och veta att störst av allting är att höra ditt skratt

Himlen börjar på jorden just när sången tar slut

Dryckesvals om våren

C, F, G7, E7

F, G7, C, Am

D7, G,

Dm7, G7, C

Varje trubadur med självaktning brukar ju ha sin egen dryckesvisa. Och vårvisa. Och ljuga friskt. Här är allt samlat...

Låt oss en bågare svinga, låt oss våren förära
Låt oss sipporna hedra med vin och med sång
Snart komma klorofyllen nära
Snart må vi hälsa våren än en gång
En skål nu till dess ära

Snart blir hagen galopp, låt oss fyllas och lära
Av kvigor som valsa så glada och fria
Snart komma gökar så kära
Snart må vi skåda huru rådjuren dia
En skål nu till dess ära

När våren slår in slår björkarna ut, låt oss dem förära

Med vin i glas eller sprucket krus
När vintern slutat besvära
Snart kan vi skåda en öppen blus
En skål nu till dess ära

Si skalden bli yster om våren, när han vinet förtära
Diktar förnöjsamt och med bravur
Struntar om det förfära
Ljuger om våren och natur
En skål nu till dess ära
En skål nu till dess ära

Sommarbetraktelse

//G,Hm,Am, Em//C, G, D, G//

Små barn som badar, Som dom behagar
Svävar i vattnet, På molnfri höjd
Luften som dallrar, Vid nyslagna vallar
Torkar på marken, i salig fröjd
Dagen leker, vinden smeker

Var dag blir ett liv nu, var dags äventyr nu
Allvar blir leken och leken blir sann
Vi glömmar att skynda, plats för att synda
Slöa i gräset, ett nytt perspektiv
Natten leker, vinden smeker

Em
En skur rensar rent nu, det blir aldrig sent du
H7 Em D
Nu kan vi tina upp

Solen tar daggen, myggbett på magen
Nu kan vi tina upp

Stuga vid havet, långt ifrån kravet
Så enkelt det kan bli
Lugnande dagar, år och hagar
Långsamma tempon och mörknande kind
Vinden valsar, fåglar talar
En skur rensar rent nu, det blir aldrig sent du
Nu kan vi tina upp

Gunnars Trubadursida
<http://web.telia.com/~u14222599/>
gunnar.torngren@telia.com

Solen tar daggen, myggbett på magen
Nu kan vi tina upp

Svanar på vattnet, lagom diskret
Ruvar på havet, dess hemlighet
Segel i massor, uttömda kassor
Men vad gör det du vet, det är sommar igen
Vågen glider, solen stiger